

ЕМИЛ ВЕРХАРН РИБАРИТЕ НА КОН

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

Вълни сребристи, кротки светли ноци —
и ето приливът приижда пак;
петимата рибари на коне, все още,
ловят небрежно риба, там край морския бряг.

Сред плахий блясък, плахий тръпен плам
на бледните талази, те минават,
вървят насам, натам —
възседналите черни силуети.

Понякога конете
изнемощели, старите коне, с умора
изправят в миг глави — и съзерцават долу там
простора.

Натегнали се, мрежите влекат,
полека; сред играта на вълните
животните едвам вървят, безшумно,
по шиите увиснали юздите;
ездачът тежко се над тях люлей,
и тъй, с полузатворени очи, и полугласно,
подсвирква или тихо пей.

Минава час, и два, и три —
щастливи или пък нещастни;
и рибата — тя се улавя, или пък се крий...
Но те работят — в зной и в мраз,
безпир; и пак се връщат в своя мирен кът
— един ли само път! —
с кошове празни, в късен час.

Така се старите рибари трудят,
— доволни с нищо, щастливи с малко —
и всякога — в сполука, в злополука,
в неволя и в усилни дни —

все с дървените тежки чизми на живота;
додето един ден те с трясък се разбият —
и тъй смъртта разбудят.

Ала понявга, в летни нощи, кога възйеме се луната,
възседнали конете морни, по дюните се те
възкачват,
и откροени появяват се надалеч пред небесата
— натоварени с платна и мрежи —
тогава струва ти се, виждаш огромни нереални
насекоми,
които из безкрайността, през далнините,
завръщат се, след лов и плячка,
към звездите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.